

РЕШЕНИЕ

№ 16090

гр. София, 06.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 173 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б.Р.

при участието на секретаря В.К.

като разгледа докладваното от Б.Р. Гражданско дело № 20231110114648 по описа за 2023 година

Производството е по основния съдопроизводствен ред на ГПК.

Образувано е въз основа на Искова молба, вх. № 77345/21.03.2023г. на СРС, подадена от М. Л. П. срещу С.О..

Ищецът **М. Л. П.** чрез адв. Г. В. – АК-София, е предявил срещу С.О. иск с правно основание чл. 49 вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД за осъждането ѝ да му заплати сумата от **2587,50 лева**, представляващи обезщетение за нанесени имуществени вреди при падане на дърво върху притежавания от него автомобил марка „Фиат“, модел „Пунто“, рег. № *****, в периода 10.01.2023г.-18.01.2023г. докато същият е бил паркиран, **ведно със законната лихва** от подаването на исковата молба /21.03.2023г./ до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът твърди, че на 10.01.2023г. паркирал автомобила пред дома си в град София, кв. Борово, на паркинга пред бл. 216. До 18.01.2023г. не е ползвал колата. Към 10,00ч. на посочената дата погледнал през прозореца и видял, че поради силния вятър едно дърво се е отчупило и паднало върху автомобила. Отишъл при колата, снимал я и огледал щетите – огънат таван, огънати врати, счупено предно стъкло, одраскан преден капак и счупен преден фар. Прибрал се в дома си, за да подаде сигнал, като през това време дошли работници, които отстранили дървото. Твърди, че С.О. носи отговорността за поддържането на растителността в зелените площи и е собственик на падналото дърво, поради което следва да го обезщети за нанесените от падналото дърво щети. За насрочените по делото заседания ищецът се явява лично и с адв. В.. Предявеният иск се поддържа, включително в хода на устните състезания.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответната **Столична община** чрез юрк. Т.Г. е подала Отговор на исковата молба, вх. № 120206/02.05.2023г. на СРС, с който оспорва предявения иск като неоснователен. Твърди, че в периода 17-19.01.2023г. в град София е имало силен поривист вятър. Наличието му съставлявало непреодолимо обстоятелство, което не можело да се предвиди при полагането на дължимата грижа относно поддръжката на зелената

система на града, оттам и падането на дървото не било в резултат от действие или бездействие на служители на Общината. Касало се за непреодолима сила, която изключва отговорността ѝ. Изтъква се, че липсвали доказателства дървото да е представлявало опасност или да е застрашавало сигурността на гражданите или безопасността на движението. В насрочените по делото публични съдебни заседания ответникът се представлява от ст.юрк. А.О. / мл.юрк. Т.Г.. Предявеният иск се оспорва, включително в хода на устните състезания.

Софийският районен съд, като взе предвид подадената искова молба и предявения с нея иск, становището и възразенията на ответника в отговора ѝ, съобразявайки събраните по делото доказателства, основавайки се на релевантните правни норми и вътрешното си убеждение, намира следното:

Исковата молба е подадена от надлежно легитимирана страна при наличие на правен интерес от производството, като предявеният с нея иск е **допустим** и следва да бъде разгледан по същество. Не са налице предпоставки за решаване на делото с неприсъствено решение или решение при признание на иска.

Съобразно нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК доказателствената тежест по иска с правно основание чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД е за ищеца. Същият следва при условията на пълно и главно доказване да установи извършено от служители на ответника във връзка с възложената им дейност деяние /действие или бездействие, свързано с падналото дърво/, противоположен характер на деянието, наличието, естеството и интензитета на причинените от него вреди, както и причинната връзка на същите с извършеното противоправно деяние. В тежест на ответника е да установи, че е заплатил претендираните спрямо него суми. В тежест на всяка от страните е да установи фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

Видно от представеното на л. 6 копие от регистрационен талон, ищецът М. Л. П. е собственик на лек автомобил марка „Фиат“, модел „Пунто“, рег. № *****, син на цвят.

По делото като веществени доказателства са приети снимки, на които се вижда паднало върху коли и част от улично платно дърво, като основно е засегнат автомобил със син цвят, паркиран пред жилищен блок до зелена площ.

По делото като свидетел е разпитан Г.В.. Съдът, като прецени показанията му внимателно с оглед обстоятелствата по чл. 172 ГПК, кредитира изцяло същите като вътрешно непротиворечиви, в съзвучие с останалия събран по делото доказателствен материал и без индикации да са дадени целенасочено пристрастно. Свидетелят съобщава, че сутринта на 18.01.2023г. излязъл за работа от дома си в бл. 219 в столичния кв. Борово, като пътят му минавал пред бл. 216. През нощта имало буря и силен вятър. Когато минал пред бл. 216 видял, че едно дърво се е отчупило и паднало косо върху паркирани автомобили, препречвайки и улицата. Върнал се до гаража си да вземе резачка и да разчисти улицата. Върнал се, снимал колите и огледал. Дървото било паднало така, че цялата му тежест се поемала от едната кола и стърчало към 5-6 метра в улицата, а със същата дължина и над втория автомобил. Основно колата на ищеца била засегната – смачкан ѝ бил таванът и други части. На място имало особено уширение на улицата, в което се паркирали автомобилите. Дървото растяло на ръба на зелена площ. Отчупило се било в самата си основа на нивото на терена. Според свидетеля дървесината му била със загнил вид и видими следи от деградация. Тази преценка той прави, тъй като има имоти, в които се налагало да се секат дървета, грижел се за такива, откъдето имал представа за това кога дървесината е здрава и кога не. Докато оглеждал мястото, дошли хора с резачка и започнали да разчистват. Не знае от коя служба точно били и кой ги бил извикал. Показанията на свидетеля се потвърждават от приложените по делото снимки, като той заявява, че е направил тази на л. 30 от делото, а на снимката на л. 31 дясната кола била тази на ищеца. Потвърждава и ситуацията такава, каквато е отразена на снимката на л. 7 от делото. С ищеца се запознали след като улицата

била разчистена – П. излязъл от блока и посочил коя е неговата кола.

Видно от представения по делото заверен препис от писмо, изх. № ОД-03-50-1/24.01.2023г. на Националния институт по метеорология и хидрология, въз основа на експертна оценка на синоптичната обстановка и данни от метеорологичните станции на НИМХ, в район „Красно село“ на С.О. на 17, 18, и 19.01.2023г. е имало временно силен поривист вятър със скорост над 15 м/с.

Между страните е проведено производство по чл. 208 ГПК за обезпечаване на доказателства – ч.гр.д. № 3410/2023г. на СРС. Видно от приетата по същото съдебна автотехническа експертиза, при падане на дървото върху автомобила по него са нанесени увреждания на тавана, челното стъкло, десния фар, вътрешното огледало, рамките на десните врати, предния капак, предната дясна врата и рамките на левите врати. Стойността за възстановяване на автомобила, определена по средни пазарни цени с влагане на алтернативни части, възлиза на 7659,80 лева, а средната пазарна стойност на такъв лек автомобил възлиза на 3450,00 лева, т.е. е налице тотална щета. Стойността на запазените части възлиза на 862,50 лева.

Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОС вр. §7, ал. 1, т. 4 ЗМСМА, общинските пътища, улиците, булевардите, площадите, обществените паркинги в селищата и зелените площи за обществено ползване са собственост на общините, стига да не са включени в уставния фонд на търговски дружества. По делото не ангажирани доказателства, които да сочат собственик зелената площ, в която расте дървото, в процесната ѝ част да е лице, различно от С.О.. Последната, като собственик на зелената площ и растящите в нея дървета, съобразно чл. 14, ал. 1 и чл. 27, ал. 2 от Наредба № 1 за опазване на озеленените площи и декоративната растителност и чл. 31, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на С.О. следва да поддържа зелените площи. Общината като собственик има и задължението по чл. 41, ал. 1 от НИППОЗССО да опазва и поддържа в добро състояние растителността в притежаваните от нея зелени площи, включително растящите там дървета. Поддръжката е дейност с постоянен и регулярен характер. Общината чрез своите органи и общински предприятия и назначените в тях служители или чрез трети лица, на които това е възложено, следва непрестанно да проверява състоянието на дърветата като част от биологичния и благоустройствен фонд (такава проверка е задължителна на всеки пет години – чл. 31, ал. 2 НИППОЗССО) и да премахва онези от тях, които биха могли да представляват опасност или са болни или изсъхнали /амортизирани/. Осъществяването на поддръжка е свързано с активност на компетентните за това общински структури, като по никакъв начин не е обусловена и не зависи нито от липсата или наличието на подадени сигнали, нито от възникнали инциденти по повод това конкретно дърво. По делото не са ангажирани доказателства, които да показват, че общината регулярно е проверявала конкретното паднало дърво и зелената площ, от която то е част, и те са били в добро състояние. Общината като ответник не внесе и депозит за поисканата от нея експертиза (затова и определението за допускането ѝ бе отменено), която да провери какво е било състоянието на дървото и в тази връзка дали падането му се дължи на силния вятър. От показанията на свидетеля, който поради житейския си опит може да различи здравата от повредената дървесина, може да се направи извод, че явно дървото е било в лошо състояние. Не може да се възприеме доводът на ответната страна, че силният вятър, бушувал в района за периода, в който е станал инцидентът, съставлява непреодолима сила и освобождава Общината от отговорност. Това би било така, ако по делото бе установено, че дървото е било в добро състояние, а прекършването му се дължи единствено на вятър с такава сила, на която то по естеството и местоположението си не може да устои. Видно от представените по делото снимки, всички останали дървета в района (с изключение на един клон на дърво в дясната част на снимката на л. 7) не са съборени и са устояли на вятъра. Поради това съдът приема, че падането на дървото върху автомобила на ищеца е пряка последица от неполагането на необходимата поддръжка и контрол от страна на структурите на С.О. и

служителите в тях, поради което и Общината дължи обезщетение за нанесените по този начин на ищеца вреди.

Съгласно чл. 51, ал. 1 ЗЗД обезщетението следва да покрива всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Съдът приема, че вредата в патримониума на ищеца следва да се определи въз основа на сумата от 3450,00 лева, на колкото възлиза пазарната стойност на цялата кола, тъй като разноските за отремонирането ѝ са над два пъти по-високи и поправката ѝ е икономически нерентабилна. От така определената сума от 3450,00 лева следва да се извади стойността на останките от автомобила (862,50 лева), доколкото те остават у ищеца. Така дължимото обезщетение е **2587,50 лева**.

Предявеният иск е изцяло основателен и следва да бъде уважен.

По разноските:

Съгласно чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК, право на разноски има само страната, в полза на която е постановен съдебният акт. На основание чл. 209 ГПК съдът следва да се произнесе и по разноските по ч.гр.д. № 3410/2023г. на СРС. Съобразно изхода от спора право на разноски има само ищецът, който своевременно е заявил претенция в тази насока, като е представен и списък по чл. 80 ГПК. С оглед разпоредбите на НМРАВ не може да бъде споделено възражението за прекомерност на заплатените адвокатски възнаграждения. В полза на ищеца и съобразно изхода от делото следва да се присъдят разноски в размер на **663,50 лева** по гр.д. № 14648/2023г. на СРС, и разноски в размер на **1070,00 лева** по ч.гр.д. № 3410/2023г. на СРС.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.О., ЕИК ***, с център в град София, да заплати на М. Л. П., ЕГН *****, от град София, на основание чл. 49 вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД, сумата от **2587,50 лева**, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди при падане на дърво върху притежавания от него автомобил марка „Фиат“, модел „Пунто“, рег. № *****, в периода 10.01.2023г.-18.01.2023г. докато същият е бил паркиран, **ведно със законната лихва** от подаването на исковата молба /21.03.2023г./ до окончателното изплащане на сумата.**

ОСЪЖДА С.О., ЕИК ***, с център в град София, да заплати на М. Л. П., ЕГН *****, от град София, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **663,50 лева**, представляваща разноски по делото пред районния съд (гр.д. № 14648/2023г. на СРС).**

ОСЪЖДА С.О., ЕИК ***, с център в град София, да заплати на М. Л. П., ЕГН *****, от град София, на основание чл. 78, ал. 1 вр. чл. 209 ГПК, сумата от **1070,00 лева**, представляваща разноски по делото пред районния съд в производството по обезпечение на доказателства (ч.гр.д. № 3410/2023г. на СРС).**

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба, подадена чрез Софийския районен съд в двуседмичен срок от съобщението.

Решението, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК, да се съобщи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____